

VIRÁGVASÁRNAP
Szent Klára virágvasárnapja
P. Barsi Balázs ofm konferencia beszéde

Kedves Testvéreim!

Szent Klára anyánk születésének 800. évfordulóján virágvasárnap, kötelességünk visszaemlékezni arra a nagy eszményre, amely az evangéliumi életet megújította az egész Egyházban.

1212-ben vagyunk. Ezen a nagybőjton többször is találkozott Klára Francescova, a nemrég megtért kereskedő-gyermekkel. Ezzel az elkényeztetett világgfival, aki hirtelenül a Lélek hatására Krisztus bolondja lett. Szegény és boldog. Tanácsot kért tőle, hogyan követhetné a szegény Krisztust ő is, gyöngé nő léte, egész szívvel, egész testtel.

Minden részletet kidolgoztak. Ferenc kérte, hogy virágvasárnapra a legdíszesebb ruhába öltözzék Klára. Ott állt az előkelő kisasszonyok között csillogó, drágakövekkel ékesítve. Krisztustól elragadtatva nem csoda, hogy nem vette észre, hogy ő következik a soron, hogy a püspök kezéből átvegye a pálmát. Ezért a püspök lejött a templomhajóba és Klárának a kezébe adott egy nagy pálmát. Ez a pillanat örökre megjelölte Klárát. Minden iratában virágvasárnapi hangulat van. A Nagy Királynak lett a szolgálója, a jegyese, ahogy Szent Ágnesnek, a prágai királylánynak írja (akit "lelke felének", drágalátosnak, legszeretettebb leányának és Krisztus szolgálójának nevez). Ezen az éjszakán a hátsó ajtón megszökik hazulról. Négy férfi se tudta volna kinyitni azt az ajtót. Micsoda erő volt benne! S elfut Porciunkulába, ahol fáklyafénynél várják már a testvérek, s azt írja Celanoi Tamás: Ferenc, mint a legdrágább drágakövet Krisztusnak ajánlotta fel Klárát, amikor levágta a haját, és elkísérik (hiszen férfiak között nem maradhat) a bencés nővérek közeli kolostorába. Ez a Nagyhét valóban nagy hét lett az ő számára. Jöttek a családtagok, a nagybácsik, az édesapa. Szitkozódások, ütések, erőszakosság. Nem bírták hazavinni Klárát.

Ez a Nagyhét annyira megjelölte, hogy egyes kutatók szerint Szent Klára élete és az egész klarissza lelkiség egyetlen meghosszabbított Nagyhét. Szerintem ez a keresztyén élet is. Milyen mélyen megjelölte Őt Nagycsütörtöknek a titka, amikor Ő, az apátnő (ezt a címet nem is nagyon szerette, mert bencés eredetű, nem az Ő lelkisége), a hazatérő kéregető nővéreinek megmosta a lábát. S az tiltakozott és véletlenül megrúgta Őt, s akkor átölelte és megcsókolta. Láttam San Damianóban a helyét az ebédlöben virágcsokorral megjelölve; nem ült soha középre, az apátnő helyére. Csakis így lehet ferences előljáró valaki, hogy soha nem akar előljáró lenni. Menekül, mert a hatalom megrontja az embert. Klára odaült a konyha nyílásához, mert mindegyik nővéreknél Ő akarta odavinni azt a egyszerű kis levest, mert ANYA és NŐVÉR akart lenni, semmi más, ahogy Ferencről tanulta.

Mélységesen megjelöli Nagycsütörtök is, mert Ferencről ihletve soha nem látott módon felfedezi, hogy ebben a titokzatos Szentségben jelen van az Úr. Még betegen is himzi, készíti a corporálékat, amelyeket plébánosoknak küld el (ma is őriznek belőlük), hogy ne szemétként és piszokban őrizzék ezt a nagy Szentséget. Kelet és Nyugat nagy egyháza megőrizte az Utolsó Vacsora titkát: Jézus valóságosan jelen van az átváltoztatott ostyában, de Ferenc és Klára adott ennek a hitnek óriási lendületet. Ők ketten az Egyház szemétdombjából, a keresztes háborúk

politikai törmelékei alól, az emberi hitelenség és kételkedés romjai alól előveszik a Szentséget. Ez a két ártatlan gyermeke Itáliának.

Klárát mélységesen megjelöli a Getszemáni éjszaka is. Csütörtökön este virrasztani szokott és néha térdelve marad szombatig. Nővérek mennek el előtte de az elragadtatott szerelmes nem veszi észre a mozgást, mert Ő Jegyesében, Krisztusban pihen.

Klárát megjelöli péntek is. Minden pénteken déltől három óráig (a Keresztre feszítés órájától, az Úr agóniájának órájáig) az Úr Jézussal van. Így tanulja meg, hogy mindhalálíg kell szeretni. Hogy a szeretet nem szűnhet meg! Hogy minden igazi szeretet meg van feszítve! Hogy szeretni nem csak addig kell amíg Nagycsütörtök estéjének családi hangulata vesz körül és még senki el nem árult, el nem hagyott minket, amíg meg se kötöztek bennünket, hanem keresztre feszítve is szeretni kell!

Klárát mélységesen megjelöli Nagyszombat csöndje is. Jönnek évtizedek és a pápa nem akarja jóváhagyni a regulát, de ez a nagyon erős akaratú nő (Európa egyik legnagyobb nőalakja) nem enged. Nem hal meg addig, míg a pápa úr el nem jön hozzá, a halálos ágyához és jóvá nem hagyja a Szegény Úrnők Reguláját. Mérhétetlen hosszú nagyszombati csöndben él. Elfeledettségben! Ferencet már eltemették. Szentté avatták. Épül a bazilika, ami annyira nem a kis szegényhez illő. Klára őrzi San Damiano kolostorába bezárva a mai napig Szent Ferenc lelkét, mert mi nem őrizzük azt a maga teljességében. Minket a világ összeszáró és beporoz, de ők töretlenül őrzik. Ezért a klarissza monostor az igazi ferences paradicsomkert, ahol a Föltámadással éneklük a megszakított öröm himnuszát, és minden áldozásban a Föltámadással, a dicsőséges Krisztussal találkozunk úgy, hogy egyedül ez a találkozás ragyogja életüket.

Tanuljuk meg ebből, testvéreim, hogy a virágvasárnap az indulás napja. Indulj már el Krisztus után! Kelj föl bűneidből! Rövid az élet, az örökkévalóság végtelen! Virágos ággal a kézben, menj a halálon túl jutott, a dicsőségben ragyogó Krisztus után! Ne késlekedj! Törd át az ajtót, végy erőt minden köteléken! A vértanuk pálmáját adtuk ma a kezédbe. Légy megjelölve Nagycsütörtök lelkiségével is! Tudd, hogy annak a Szeretetnek vagy híve, aki elárultatásának éjszakáján adta szeretetének legnagyobb jelét és aki mindvégig szolgált. Nem uralkodott! A Fán uralkodik megfeszítve!

Légy megjelölve a getszemáni éjszakával! Ne félj ettől az éjszakától! Ez az Isten éjszakája! Rettenetes magány, sötétség, elhagyatottság. De ez az Isten sötétsége, elhagyatottsága és magánya, nem a pokoló. Tele van belsőséges csönddel! A getszemáni éjszakában angyalok járnak és tudd, hogy ott van melletted a nagy Testvér, aki helyetted agonizált, a KRISZTUS!

Légy megjelölve te is Nagypéntek lelkiségével és te is szeretetbe halj bele. Tudj megfeszülni a Szeretetért.

És légy eltemetve Krisztussal a világ számára, de ízeled meg Nagyszombat békéjét, amely már a föltámadás békéje.

És járj az emmauszi úton vasárnapról vasárnapra, ahogy majd mi is együtt elkezdjük fehérvasárnap, amikor Krisztus kifejti megint nekünk az Írásokat és lángolni fog a szívünk és fölismerjük Őt a kenyértörésben.

Amen.